

3293. 30. Jan. 1896: Enefte Beh. af

Indst. ang. Finansubv.-Andr. 3294

nist Henseende blevet gunstig bedømt baade af Skibsførere og anerkendte Teknikere. Der var indfaldt to hollandske Vandbygningsingeniører, som ogsaa udtalte sig gunstigt derom. Jeg satte mig i Forbindelse med et engelsk Ingeniørfirma for at anmode det om at udarbejde et Projekt til en Havn, som kunde være tjenlig i Fisterisøjemed paa dette Sted, og jeg har fra England modtaget en Plan, som jeg, hvis den høje Regering vil stille sig gunstig dertil, vil tillade mig at søge fremmet, idet dette engelske Ingeniørfirma tilbyder at anlægge en Havn paa ca. 100 Tdr. Land ved Sandnæshage, som i alle Maader vil tilfredsstille Fordringerne til en Fisterihavn, imod at Staten yder en aarlig Rente-garanti paa 8,000 Lst. Planen er ikke saaledes udarbejdet i Detaillerne, at jeg kan indlevere den med en Ansøgning om Koncession paa et Anlæg paa dette Sted. Man kan jo ikke forlange, at dette Firma skal rejse over og udarbejde en detailleret Plan og et Overlag, forinden Regeringen har tilsagt at ville fremme et saadant Andragende om Koncession og Bevilling af en saadan Statsrentegaranti. Men det er min Overbevisning, at saafremt Regeringen og Rigsdagen vilde stille sig velvillig over for disse Ansøgere om Koncession til Anlæg af en Havn paa disse Betingelser, vil Spørgsmaalet om Anlægget af en Nordvestfysthavn for Fisteriet blive løst. Jeg vil derfor tillade mig at ubede mig den højtærede Ministers Udtalelse om, hvorvidt man tør vente, at den høje Regering vil stille sig velvillig over for et saadant Andragende, og om den vil gaa ind paa en Rente-garanti. Det vil naturligvis blive et dansk Aktieselskab, der stiftes paa samme Maade, hvorpaa Frihavnsaktieselskabet i sin Tid blev stiftet. Frihavnsaktieselskabet fik en Rente-garanti paa 8 Millioner Kr., men her fordres langt mindre, og jeg vil endnu en Gang fremhæve, at de Penge, her ofres, i Virkeligheden ikke er noget Offer, thi det er ikke økonomisk forsvareligt at lade en saa betydelig Kapital ligge hen som den, vi have liggende uden for Nordvestfysten.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men jeg vil dog minde om, at selve Vestfysthavn Spørgsmaalet ikke foreligger

til Behandling, men kun et Andragende om, at dette Spørgsmaal maatte blive bragt til Forhandling af Regeringen her i Rigsdagen. Det vilde derfor have været rettest, om en Del af det ærede Medlems Betragtninger vare blebne opsatte, indtil det sker, som Andragendet gaar ud paa.

Sarald Jensen: Jeg vil gerne tillade mig at lægge et godt Ord ind for det Andragende, der er fremkommet fra Bestyrelsen for Skodstrup Billetsalgssted om Oprettelse af en regnskabsførende Holdeplads med Sidespor ved Skodstrup. Jeg beklager meget, at den ærede Minister syntes at stille sig ret kølig til denne Sag, ligesom jeg for øvrigt ogsaa beklager, at det ærede Medlem, som repræsenterer vedkommende Kred, ikke er til Stede, da hans Ord mulig kunde have haft nok saa megen Vægt som mine, og vi mulig ad denne Vej kunde have overvundet den ærede Ministers Betænkning. Det er jo ikke første Gang, at et saadant Andragende foreligger fra Beboerne i Skodstrup. Ganste vist er det første Gang, at det foreligger her i Rigsdagen, men allerede i 1883 har der foreligget et Andragende til Administrationen, gentaget i 1884, 1889 og 1893, saa at det altsaa ingen ny Sag er, der kommer frem her, men tværtimod en gammel Sag; det er et længe følt Savn, som Beboerne her andrage om at faa afhjulpet. Naar man læser Betænkningen igennem, vil man ogsaa se, at Forholdene derovre ere saadanne, at dette Andragende kun kan siges at være fuldt ud berettiget. De tidligere Andragender ere stedse blevne afviste med den Bemærkning, at Tiden endnu ikke var kommen, men at det Tidspunkt maatte komme, da der kunde være Tale om at oprette et saadant Sidespor. Mig forekommer det nu, at Tiden er inde, og naar ærede Medlemmer ville læse Betænkningen igennem, ville de ogsaa finde, at det er en ganske betydelig Frekvens, der er til dette Billetsalgssted. De ville se, at der f. Eks. i 1891—92 har været 13,811 rejsende mod 13,025 i 1890—91, altsaa et ganske betydeligt Antal, og de ville ligeledes se, at det sladdig gaar fremad med Billetsalget, idet der i 1890—91 indkom 2,907 Kr., medens Indtægten i 1891—92 udgjorde 3,001 Kr. og i 1892—93 3,136 Kr. Det er ganske natur-